

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.II.20.168/2023/10.

Az I.r. felperes: Felperes1

(cím2)

A II.r. felperes: Felperes2

(Cím3.)

Az I-II.r. felperes jogi képviselője: dr. Gellén Tibor ügyvéd

(cím12)

Az alperes: Alperes1

(cím5)

Az alperes jogi képviselője: dr. Kereszturi Mónika ügyvéd

(cím13)

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Szombathelyi Törvényszék

41.P.20.041/2023/12.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperesek, 13. sorszám

Í t é l e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg személyenként 15.000 (tizenötezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket 60 napon belül a Magyar Állam javára, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a jogerős ítéletet hozó bíróság nevét és az ítélet ügyszámát, valamint az illetékfizetésre kötelezett személy személyazonosító jelét/adószámát.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

I.

[1] A másodfokú eljárás szempontjáról releváns tényállás szerint a személyiségi jogsértés jogkövetkezményei iránt indított perben az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperesek perköltségben marasztalására irányult azzal, hogy ellenkérelmében utalt arra, hogy perköltség felszámítását a per tárgyalásának berekesztéséig terjeszti elő. Viszontválaszához az alperes költségjegyzéket csatolt, melyben - az ellenkérelem és a viszontválasz elkészítésének költségeként - 200.000,- Ft-ot, a tárgyaláson történő jogi képviselő költségeként tárgyalásonként 45.000,- Ft-ot számított fel a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet – a továbbiakban IM rendelet - 2. § (1) bekezdésére hivatkozással. Ügyvédi megbízási szerződést nem csatolt, erre az elsőfokú bíróság sem hívta fel az alperesi képviselőt.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította és kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg a 15 napon belül az alperesnek személyenként 100.000,- 100.000,- Ft elsőfokú perköltséget. Az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó indokolása szerint az elsőfokú bíróság az alperes oldalán nettó 290.000,- Ft összegben felmerült – ugyanakkor a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján 200.000,- Ft-ra mérsékelte – ügyvédi munkadíj megfizetésére a felpereseket egymás között egyenlő arányban kötelezte. A mérséklés során figyelemmel volt az ügy munkaigényére és arra, hogy nagy terjedelmű bizonyítás felvétele nem vált szükségessé.

II.

[3] A felperesek fellebbezésükben az elsőfokú ítélet részben történő megváltoztatását és az alperes elsőfokú perköltségében történő marasztalásuk mellőzését,

valamint az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérték. Arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 81. § (1) bekezdése és 82. § (3) bekezdése megsértésével marasztalta őket az alperes elsőfokú perköltségében, mert ugyan az alperes ellenkérelme tartalmazta azt, hogy kéri-e a felperesek elsőfokú perköltségben marasztalását és utalt arra is, hogy a perköltség felszámítását a tárgyalás berekesztéséig előterjeszti, azonban az elsőfokú perköltség felszámítására végül nem került sor.

[4] Az alperes az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján kívánt ügyvédi költséget felszámítani, megbízási díjra hivatkozott ellenkérelmében. Az elsőfokú ítélet [35] bekezdése iratellenesen utal a megbízási szerződés szerinti 200.000,- Ft, valamint tárgyalásonkénti 45.000,- Ft munkadíj igényre és arra, hogy az alperes jogi képviselője nem Áfa-alany. Az alperes nem csatolt ügyvédi megbízási szerződést, sem ellenkérelmében, sem később nem hivatkozott annak konkrét tartalmára és költségjegyzéket sem csatolt. A bíróság a Pp. 82. § (1) bekezdése alapján a felszámított perköltségről hivatalból dönt, ez azonban nem jelenti azt, hogy a Pp. 81. § (2) bekezdése szerint fel sem számított, de a rendelkezésre álló adatok alapján észlelt költségekről is döntenie kellene. Az alperes elsőfokú perköltségének mértéke így nem volt megállapítható, annak tárgyában nem születhetett volna marasztaló döntés. Az alperes megbízási díjra utalt, ugyanakkor az elsőfokú bíróság az összecszerűen fel sem számított ügyvédi munkadíjat az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte 200.000,- Ft-ra.

[5] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezésének a helybenhagyását, valamint a felperesek másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Költségjegyzék nyomtatványt csatolt és a fellebbezési ellenkérelem elkészítésére az IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján 50.000,- Ft-ot számított fel. Arra hivatkozott, hogy a felperesek fellebbezési hivatkozása nem felel meg a valóságnak, mert az elsőfokú eljárás során költségjegyzéket csatolt. A megbízási szerződés csatolását semmi nem írja elő, annak tartalma ügyvédi titok.

III.

[6] A Pp. 376. § (1) bekezdése szerinti - tárgyalás tartására alapot adó - körülmény hiányában az ítéltábla a felperesek fellebbezését tárgyaláson kívül bírálta el, és azt – az alábbiak szerint – nem találta alaposnak.

[7] Mindenekelőtt arra mutat rá az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és az arra előterjesztett fellebbezési ellenkérelem korlátai között (Pp. 370. § (1) bek., 371. § (1) bek.) kizárólag a felepreseket elsőfokú perköltségben marasztaló rendelkezés vonatkozásában bírálta felül. Fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú ítélet keresetet elutasító és az alperes által felszámított elsőfokú perköltség mérséklésére vonatkozó rendelkezését.

[8] A fellebbezéssel érintett körben az ítéltábla a fellebbezésben nem hivatkozott eljárási szabálysértésként észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 115. § (1) bekezdésében írtak ellenére nem hívta fel az alperest hiánypótlásra a hiányosan előterjesztett perköltség felszámításával kapcsolatban. Az ítéltábla 5. sorszám alatti végzésével tájékoztatta a feleket az észlelt eljárási szabálysértésről és arról, hogy az a másodfokú eljárásban az ügyvédi

megbízási szerződés csatolására irányuló hiánypótlási felhívással orvosolható, de az eljárási szabálysértés csak a fellebbező fél kérelmére vehető figyelembe. A tájékoztatás és a felhívás alapján a felperesek kérték az eljárási szabálysértés figyelembevételét. A 8. számú hiánypótló végzése alapján csatolásra került az alperes és jogi képviselője között 2023. március 9. napján létrejött ügyvédi megbízási szerződés, melynek 3.2. pontja az ellenkérelem és a viszontválasz készítésére 200.000,- Ft, valamint tárgyalásonként 45.000,- Ft, fellebbezés vagy fellebbezési ellenkérelem esetén 50.000,- Ft ügyvédi munkadíj kikötést tartalmazott.

[9] Az ekként kiegészített tényállás alapján az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezésének megváltoztatására a fellebbezésben megjelölt okból nem látott lehetőséget.

[10] Helyesen utaltak a felperesek fellebbezésükben arra, hogy a Pp. kizárólag a felszámított perköltség kapcsán írja elő azt, hogy annak tárgyában a bíróság hivatalból dönt. Arra is helyesen hivatkoztak, hogy amennyiben a fél a perköltség felszámítása körében megbízási szerződésben kikötött díjra, az IM. rendelet 2.§ (1) bekezdése a) pontjára utal, úgy az ügyvédi munkadíj nem határozható meg a megbízási szerződésben kikötött munkadíj hiányában irányadó szabályok alapján, így mérséklésére nem az IM rendelet 3. § (6) bekezdése az irányadó.

[11] Iratellenesen hivatkoztak viszont a felperesek arra, hogy az alperes az elsőfokú perköltségigényét az elsőfokú eljárás során nem számította fel, azt összecsúszva nem jelölte meg és költségjegyzéket sem csatolt. Az alperes (a perfelvételi tárgyaláson ismertetett) viszontválasza mellékleteként az elsőfokú perköltséget felszámította, a csatolt költségjegyzék - a már korábban rögzítettek szerint - az IM rendelet 2. § (1) bekezdésére utalt és az elsőfokú perköltségigényt összecsúszva is feltüntette, csak a megbízási szerződés csatolása maradt el.

[12] A Pp. 81. § (2) bekezdése utolsó mondata értelmében a bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható. Az ügyvédi munkadíj esetén ez alatt az IM rendelet 3.§-a szerinti munkadíj értendő, csak az erre történő hivatkozás minősül teljeskörű költségfelszámításnak, azaz, ha a jogi képviselő az IM rendelet 3. §-a alkalmazását kéri és megjelöli, hogy Áfa fizetésére kötelezett vagy sem. Ebben az esetben a költség összegét nem szükséges megjelölni, hiszen az az adott esetben a bíróság döntésétől függ.

[13] Az alperesi jogi képviselő a költségjegyzékben azonban az IM rendelet 2. § (1) bekezdésében foglaltakra utalt. A Pp. 81. § (2) bekezdése alapján a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbeli mely jog érvényesítésével merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. Az, hogy a felszámításban foglaltakat okirattal csak szükség szerint kell igazolni, azt jelenti, hogy külön igazolásra csak akkor van szükség, ha az előadottakat a per adatai egyébként nem támasztják alá. Ha a fél a keresetlevélen megfizetett illetéket számítja fel, nyilvánvalóan további okiratot nem kell benyújtania (lásd Nagykommentár a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényhez, Szerkesztette: Wopera Zsuzsa, Pp. 81. §-ához fűzött magyarázatát.) Nem tartozik ebbe körbe - a fellebbezési ellenkérelem érvelésével szemben – az ügyvédi megbízási díjra vonatkozó megállapodás

alapján érvényesített munkadíj, mert az okirattal (számla, ügyvédi megbízási szerződés) igazolandó.

[14] Az elsőfokú bíróság nem észlelte, hogy nem került sor a felszámított költséget igazoló ügyvédi megbízási szerződés csatolására. A másodfokú eljárásban a fentiek szerint pótolta

(Pf.9. sz.) ügyvédi megbízási szerződés alapján az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett perköltség viselésére vonatkozó rendelkezése fellebbezés szerinti megváltoztatására lehetőséget nem látott. Alperesi fellebbezés hiányában az ítéltábla ugyan nem érintette az alperes által felszámított elsőfokú perköltség mérséklését, mivel azonban erre a felperesek fellebbezése ennek jogszabályi alapjára kitért, a teljesség kedvéért rámutat az ítéltábla, hogy a megbízási szerződésen alapuló ügyvédi munkadíj mérséklésének alapja - az elsőfokú ítéletben foglaltakkal szemben - nem az IM rendelet 3. § (6) bekezdése, hanem az IM rendelet 2. § (2) bekezdése.

[15] A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését a Pp.383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[16] A felperesek fellebbezése alaptalannak bizonyult, ezért a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján a másodfokú perköltségük viselésére, míg a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére kötelesek. Az alperes másodfokú perköltségét az ítéltábla a csatolt költségjegyzék szerinti felszámított, a másodfokú eljárásban ügyvédi megbízási szerződés csatolásával igazolt összegben határozta meg.

[17] Jelen per az illetékekről szóló 1990. évi XCIII törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés f) pontja értelmében tárgyi illetékfeljegyzési jog hatálya alá esik. A felperesek fellebbezésükben hivatkoztak a fellebbezési eljárási illeték megfizetésére, azonban annak tényleges megfizetése elmaradt. A fellebbezésben megjelölt összeggel szemben az Itv. 46. § (1) bekezdése értelmében – az Itv. 39. § (1) bekezdése alkalmazásával – felperesenként 100.000,- Ft fellebbezési pertárgyérték után személyenként (a generális minimum) 15.000,- Ft fellebbezési illeték megfizetésére kötelesek az eredménytelenül fellebbező felperesek a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján.

Győr, 2024. február 8.

Dr. Szalay Róbert sk.

Dr. Mészáros Zsolt sk.

Dr. Kovács Zsolt sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró